

§ 42. Den, der i strid med reglerne i kapitel II anbringer eller modtager et barn i pleje, fjerner et barn fra dets plejehjem eller undlader at afgive de i nævnte kapitel påbudte anmeldelser eller meddelelser, straffes med bøde.

Kapitel VIII.

Om udgifternes afholdelse m. v.

§ 43. Af udgifterne til foranstaltninger efter denne lov bærer statskassen ved anbringelse af et barn efter § 24, stk. 2, 25 pct.; ved anbringelse efter § 24, stk. 1, og § 25 bærer statskassen 50 pct., når vedkommende barn er under 15 år, og 100 pct., når barnet er 15 år eller derover. Af udgifter efter § 22, stk. 2 og 3, bærer statskassen 50 pct. Den resterende del af udgifterne afholdes fra færøsk side efter hjemmestyrets bestemmelse. Rigsombudsmanden afgør i tvivlstilfælde, om et beløb kan afholdes som børneværnsudgift.

Stk. 2. Udgiften til driften af de i henhold

til § 32 godkendte institutioner afholdes efter regler, der fastsættes af socialministeren efter forhandling med landsstyret og direktøren for børne- og ungdomsforsorgen.

Stk. 3. Den, der har forsørgelsespligt over for et barn, der anbringes uden for hjemmet, sættes i bidrag i overensstemmelse med reglerne i lov for Færøerne om offentlig forsorg.

Stk. 4. Medlemmerne af det i § 7 omhandlede nævn for børneforsorg oppebærer et honorar, der udredes af statskassen.

§ 44. Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1960. Fra samme dato ophæves:

- 1) lov nr. 420 af 30. juni 1919 om tilskud til fremme af forebyggende børneforsorg,
- 2) lov nr. 237 af 12. juni 1922 om værgerådsforsorg med senere ændringer,
- 3) lov nr. 122 af 28. marts 1923 om tilsyn med børn,
- 4) midlertidig bestemmelse nr. 13 af 17. juni 1940 om visse processuelle og administrative forhold § 9.

Bemærkninger til lovforslaget.

Børneforsorgsafsnittet i lov af 20. maj 1933 om offentlig forsorg er aldrig sat i kraft på Færøerne, hvor derfor de bestemmelser, der før forsorgslovens ikrafttræden gjaldt for hele riget, har bevaret deres gyldighed, d. v. s. bestemmelserne i loven af 12. juni 1922 om værgerådsforsorg m. m. suppleret af loven af 28. marts 1923 om tilsyn med børn og loven af 30. juni 1919 om tilskud til fremme af forebyggende børneforsorg. Overværgerådets funktioner i færøske børneforsorgssager blev efter 1933 varetaget af landsnævnet for børneforsorg, men blev under sidste verdenskrig ved midlertidige bestemmelser af 17. juni 1940 overført til et særligt færøsk nævn, hvis formand skulle udpeges af amtmanden over Færøerne.

Det foreliggende udkast er udarbejdet på grundlag af de regler, som i medfør af lov om offentlig forsorg er gældende i den øvrige del af riget. De færøske børneværnsudvalgs beslutninger om børns anbringelse uden for hjemmet skal indannes for en særlig færøsk ankeinstans, Færøernes nævn for børneforsorg, med sorenskriveren (dommeren) som formand. Endvidere har man under hensyn til øernes særlige forhold tilstræbt en forenkling af reglerne fra forsorgslovens børneforsorgsafsnit, idet man samtidig under hensyn til de noget vanskeligere

samfærdselsforhold har fundet det rimeligt at foreslå længere tidsfrister end dem, der er gældende i den øvrige del af riget.

Lovforslaget er i den foreliggende form godkendt af Færøernes lagting.

Om de bestemmelser, der afviger fra de tilsvarende regler for den øvrige del af riget, bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens der for antallet af børneværnsudvalgenes medlemmer er angivet de samme grænser som i forsorgsloven, har man under hensyn til forholdene i det tyndest befolkede færøske kommuner ikke ment at kunne stille krav om, at udvalgene skal bestå af både mænd og kvinder. Da der ikke i lov for Færøerne om offentlig forsorg gives forskrifter om oprettelse af sociale udvalg, har man heller ikke kunnet foreslå repræsentation for et sådant udvalg i børneværnsudvalget. Endelig har man foreslået en lempelse af kravet om valg af suppleanter.

Til § 2.

Efter værgerådsloven skal underrettsdommeren tiltræde værgerådet, når dette træffer beslutning om fjernelse af et barn fra hjemmet. En tilsvarende bestemmelse findes i forsorgsloven.